

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: B2-50Csp/93/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1222203776
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Češko
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2024:1222203776.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV sudcom JUDr. Danielom Češkom v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast.: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava, proti žalovanému: R. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXXX/XX, 82102 Bratislava, o zaplatenie 2.663,87 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Žalovanému sa nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručенou súdu dňa 13.12.2022 sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 2.663,87 eur spolu s úrokom z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 2.663,87 eur od 10.11.2021 do zaplatenia. Uviedol, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 09.11.2021 medzi postupcom Tatra banka, a.s., Hodžovo námestie 3, 811 06 Bratislava 1, IČO: 00 686 930 (ďalej len „postupca alebo právny predchodca žalobcu“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 05.04.2016 Zmluvu č. 2934099357 ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“).

2. Žalobca ďalej dôvodil tým, že na základe zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky, podmienky čerpania ktorých, ako podmienky splácania, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a VOP. Podľa žalobcu, žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu neplnil pohľadávku riadne a včas, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 2.663,87 eur, ktorá pozostávala z istiny, ktorá predstavuje aj žalovanú sumu. Ďalej si žalobca uplatňoval aj úrok z omeškania počnúc dňom 10.11.2021, t. j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

3. Žalovanému bola žaloba spolu s prílohami, poučením a uznesením obsahujúcim výzvu na vyjadrenie doručená dňa 23.12.2022. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

4. Žalobca k žalobe pripojil listinné dôkazy: platobná história na č.l. 10-14, pokus o zmier na č. l. 15, podací hárok na č. l. 16, zmluva o postúpení pohľadávok a jej prílohy na č. l. 18-28, zmluva o úvere zo dňa 05.04.2016 na č. l. 29 až 38, všeobecné obchodné podmienky na č. l. 39- 115, výzva pred mimoriadnou splatnosťou zo dňa 02.06.2020 s elektronickým podacím hárkom na č. l. 116-118, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 12.11.2021 na č. l. 119 až 120, listina na č. l. 121- výpis z účtu.

5. Súd na prejednanie sporu nariadil pojednávanie vytyčené na deň 19.06.2024. Podaním zo dňa 11.06.2024 žalobca cestou svojho právneho zástupcu požiadal o ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní. Uviedol, že navrhuje, aby súd žalobe vyhovel v celom rozsahu, pričom súhlasí s rozhodnutím aj bez účasti žalobcu. Zároveň uviedol, že súd v priebehu konania neprezentoval pred stranami žiadnu skutočnosť ako spornú, ani nevyzýval žalobcu na preukázanie skutočností, ktoré by vnímal ako sporné, v dôsledku čoho žalobca nadobudol očakávanie, že súd považuje žalobou uplatnený nárok za dôvodný v celom jeho rozsahu a nemá preto ani dôvod produkovať ďalšie dôkazy, ktoré by preukazovali takto riadne preukázaný nárok a navyšovať tak vzniknuté trovy právneho zastúpenia. Iné rozhodnutie ako vyhovenie žalobe v celom rozsahu, by za uvedeného stavu, podľa žalobcu predstavovalo prekvapivé rozhodnutie, ktorým bolo porušené právo žalobcu na spravodlivý proces. Poukázal na judikatúru súdov, pričom na záver uviedol, že ak sa žalovaný zúčastní na pojednávaní, alebo sa v konaní vyjadrí, či už ústnym alebo písomným prejavom takým spôsobom, z ktorého bude zrejmé, že uznáva nárok uplatnený v tomto konaní žalobcom, navrhuje vydať rozsudok pre uznanie nároku. V prípade, ak by súd nepovažoval uplatnený nárok za preukázaný v celom jeho rozsahu, žiadal súd o písomné vyzvanie na preukázanie uvedených skutočností a odročenie vytyčeného pojednávania.

6. Žalovaný sa na pojednávanie dostavil a uviedol, že sa nemá k čomu vyjadrovať. Ďalej uviedol, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania a v predmetnej veci bola zapletená tretia osoba. V rámci záverečnej reči zopakoval, že sa už nemá k čomu vyjadrovať.

7. Súd na základe vykonaného dokazovania oboznámením sa s listinnými dôkaznými prostriedkami nachádzajúcimi sa v spise dospel k nasledovným skutkovým zisteniam:

8. Zo zmluvy zo dňa 05.04.2016 súd zistil, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili zmluvu o bežnom účte a zmluvu o spotrebiteľskom úvere formou voliteľného prečerpania, predmetom ktorej bolo poskytnutie úverového rámca žalovaného, a to vo výške voliteľného prečerpania úveru 3.500,- eur. Úroková sadzba bola stanovená ako variabilná vo výške 18,9 % ročne s možnosťou zmeny. Ďalej sa zmluvné strany dohodli na prípad, kedy nastáva splatnosť voliteľného prečerpania, okrem iného aj tak, že táto nastáva 31. deň nepretržitého trvania nepovoleného prečerpania. Zo zmluvy (bod 3 na č. I. 35) ďalej vyplývalo splácanie voliteľného prečerpania a podľa bodu 4 zmluvy právo veriteľa požadovať splatenie pohľadávky veriteľa, okrem iného tak, že veriteľ má právo neumožniť čerpanie úverového rámca a požadovať splatenie pohľadávky veriteľa a dlžník je povinný pohľadávku veriteľa zaplatiť, a to najmä, ak je dlžník v nepovolenom prečerpaní na účte (bod 4.1 písm. a/ zmluvy). V zmysle bodu 4.3 zmluvy mal dlžník povinnosť splatiť pohľadávku v lehote určenej v oznámení o splatnosti voliteľného prečerpania.

9. Pokusom o zmier zo dňa 04.07.2022 žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 2.750,35 eur najneskôr do 14.07.2022.

10. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 09.11.2021 vyplýva, že postupca uzatvoril so žalobcom zmluvu, predmetom ktorej malo byť okrem iného aj postúpenie pohľadávky postupcu voči žalovanému práve na žalobcu. Z oznámenia o postúpení pohľadávok zo dňa 12.11.2021 súd zistil, že žalobca žalovanému oznámil postúpenie pohľadávky.

11. Z výzvy pred mimoriadnou splatnosťou zo dňa 02.06.2020 vyplývalo, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy vo výške 2.658,59 eur, a to pre nepovolené prečerpanie na účte s tým, že ak pohľadávku neuhradí, pristúpi k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru.

12. Podľa § 52 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy o úvere (ďalej len "OZ"), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13. Podľa § 524 ods. 1 a ods. 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

14. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinnom v čase postúpenia pohľadávky (ďalej len „zákon o bankách“), Ak je napriek písomnej výzve

banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

15. Podľa § 132 ods. 2 CSP, opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.

16. Súd posúdil povahu subjektov daného vzťahu založeného predmetnou zmluvou o úvere, a to z hľadiska naplnenia definičných znakov spotrebiteľa a dodávateľa, pričom prihliadal aj na predmet daného vzťahu a okolnosti, za ktorých došlo k jeho uzavretiu a dospel k záveru, že ide o vzťah spotrebiteľský, kde žalovaný má jednoznačne postavenie spotrebiteľa, a teda pri posudzovaní predmetného právneho vzťahu treba brať na zreteľ všeobecnú úpravu spotrebiteľských zmlúv obsiahnutú v Občianskom zákonníku a úpravu zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy.

17. Súd ďalej v predmetnej veci skúmal aktívnu legitímáciu žalobcu v spore. Aktívnu vecnou legitímáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi ním uplatnené právo, resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej, t. j. existencie tvrdeného práva na strane žalobcu, alebo pasívnej, t. j. existencie tvrdenej povinnosti na strane žalovaného, je imanentnou súčasťou súdneho konania (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2 Cdo 205/2009). Predmetné ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách upravuje zákonné predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky, a to, že ide o pohľadávku alebo jej časť, ktorá je splatná a ak je dlžník napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky.

18. Žalobca svoju aktívnu vecnú legitímáciu odvodzoval od zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 09.11.2021 uzavretej medzi ním a jeho právnym predchodcom, keď v spojení s prílohou k tejto zmluve malo dôjsť aj k postúpeniu pohľadávky z predmetnej zmluvy. Postúpenie pohľadávky je upravené v § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka. V posudzovanej veci však predmetom postúpenia bola pohľadávka banky, keďže právny predchodca žalobcu mal postavenie banky, a teda na jej postúpenie sa vyžadovalo, okrem splnenia podmienok podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka aj splnenie uvedených podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách.

19. Súd preto skúmal prvý predpoklad platného postúpenia bankovej pohľadávky, a to, či išlo o pohľadávku, alebo jej časť ktorá je splatná. V podanej žalobe žalobca neuviedol, či jeho právny predchodca pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Zámer o tom, že právny predchodca žalobcu v dôsledku nesplnenia si povinností žalovaného zo zmluvy chce pristúpiť k mimoriadnej splatnosti úveru vyplýval z výzvy zo dňa 02.06.2020 označenej ako „výzva pred mimoriadnou splatnosťou“. Z obsahu tejto výzvy vyplýva, že ak žalovaný v stanovenom termíne neuhradí dlžnú sumu, bude pristúpené k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Z tohto súd dospel k záveru, že pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v predmetnej veci malo po výzve zo dňa 02.06.2020 nasledovať vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, t. j. ďalšia výzva alebo oznámenie adresované žalovanému. Žalobca ale túto skutočnosť nepreukázal, a teda, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti došlo.

20. Z predmetnej listiny zo dňa 02.06.2020 vyplývala dlžná suma vo výške 2.658,59 eur, ktorá mala vzniknúť z dôvodu nepovoleného prečerpania na účte. Žalobca v žalobe neuviedol, ako vznikla dlžná suma žalovaného, ktorú si uplatňuje. Súd poukazuje na to, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzatvorená zmluva o bežnom účte a zmluva o spotrebiteľskom úvere formou voliteľného prečerpania na jednom dokumente. Žalobca v tomto smere nepreukázal a ani netvrdil, nesplnením akých povinností žalovaného malo dôjsť k vzniku dlžnej sumy. Pre zmluvu formou voliteľného prečerpania bol dohodnutý úverový rámec medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vo výške 3500,- eur. Žalovaná istina žalobcom tento úverový rámec nepresahuje, a preto ani z tohto nevyplýva, že by žalovaný úverový rámec presiahol.

21. Zo skutkových tvrdení žalobcu a z predložených listinných dôkazov nevyplývalo, či dlžná suma žalovaného bola čerpaním prostriedkov v rámci povoleného prečerpania, alebo išlo o nepovolené prečerpanie v zmysle dohodnutých podmienok uvedených v zmluve. Súd poukazuje na to, že v zmysle § 132 ods. 2 CSP, opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Ako už bolo uvedené, v listine označenej ako „výzva pred mimoriadnou splatnosťou“ zo dňa 02.06.2020 bolo uvedené, že dlžná suma je z titulu nepovoleného prečerpania. Pokiaľ by tomu tak bolo, právny predchodca žalobcu by musel dodržať ustanovenia samotnej zmluvy a VOP o tom, ako vzniká samotné nepovolené prečerpanie, napr. bod 3.2 zmluvy, resp. o tom, ako nastáva jeho splatnosť, resp. kedy vzniká právo veriteľa neumožniť ďalšie čerpanie úverového rámca a právo požadovať splatenie pohľadávky (bod 4.1 zmluvy). Žalobca v tomto smere neuviedol skutkové tvrdenia a neoznačil dôkazy na preukázanie toho, akú povahu má dlžná suma žalovaným, resp. pokiaľ išlo o nepovolené prečerpanie, ako vyplývalo z vyššie uvedenej listiny zo dňa 02.06.2020, ako v zmysle dohodnutých podmienok uzatvorenej zmluvy toto nepovolené prečerpanie vzniklo, kedy nastala jeho splatnosť a kedy vzniklo právo požadovať splatenie pohľadávky. Rovnako tak v prípade voliteľného prečerpania podľa zmluvy žalobca nepreukázal, že nastala splatnosť voliteľného prečerpania, a to naplnením niektorého z dôvodov uvedených v zmluve, napr. 31. deň nepretržitého trvania nepovoleného prečerpania. V zmysle bodu 4.3 zmluvy mal dlžník povinnosť splatiť pohľadávku v lehote určenej v oznámení o splatnosti voliteľného prečerpania. Takéto oznámenie ale žalobca súdu nepredložil. Z predloženej platobnej histórie rovnako nevyplývalo, ako vznikla dlžná suma žalovaného, keď úverový rámec voliteľného prečerpania bol až vo výške 3.500,- eur, čo je viac ako samotná výška žalovanej sumy. V neposlednom rade žalobca, ako je uvedené aj vyššie, súdu nepredložil žiadnu listinu o tom, že by vyhlásil splatnosť úveru, resp. že by realizoval svoje právo podľa bodu 4.1 zmluvy. Okrem toho z bodu 4.3 zmluvy vyplývalo, že dlžníkovi vznikne povinnosť splatiť pohľadávku v lehote určenej veriteľom v oznámení o splatnosti voliteľného prečerpania, ktoré taktiež žalobca súdu nepredložil.

22. Súd ďalej poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj "NS SR"), sp. zn. 4Cdo/162/2020 zo dňa 27.10.2021, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 2/2022 (ďalej ako "Zbierka") ako R 6/2022:V sporoch s ochranou slabšej strany súd skúma vecnú legitimitáciu z úradnej povinnosti. Dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách pred postúpením pohľadávky zaťažuje veriteľa, a to aj v prípade, že spotrebiteľ nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia veriteľa.

23. Pokiaľ žalobca žiadal prostredníctvom právneho zástupcu, aby v prípade, ak súd nepovažuje uplatnený nárok za preukázaný v celom jeho rozsahu, resp. ak požaduje na preukázanie žalobcom uplatneného nároku a tvrdených skutočností ďalšie dôkazy, prípadne objasnenie doterajších aby ho písomne vyzval na preukázanie uvedených skutočností a vzhľadom k vyššie uvedenému aj o odročenie pojednávania, nakoľko žalobca nemal doposiaľ vedomosť o prípadnom vnímaní akejkoľvek skutočnosti ako spornej zo strany súdu, súd k uvedenému udáva, že vo veci nariadil pojednávanie na ktoré pojednávanie predvolal právneho zástupcu žalobcu, ktorý si predvolanie riadne a včas prevzal. Na uvedenom pojednávaní súd vyslovil svoj predbežný právny názor, okrem iného aj o nedostatku aktívnej vecnej legitimitácie žalobcu v konaní. Žalobca a taktiež aj jeho právny zástupca mali možnosť sa na pojednávanie dostaviť a k tejto skutočnosti sa na pojednávaní vyjadriť.

24. Podľa názoru súdu, zo žiadnych ustanovení CSP nemožno vyvodiť, že ak sa strana sporu alebo jej zástupca na pojednávanie nedostavia a súd nepovažuje nárok za úplne tvrdený a preukázaný, že by súd mal potom tejto strane dať možnosť sa k tomu vyjadriť, doplniť skutkové tvrdenia a predložiť dôkazy. Právny názor žalovaného, podľa názoru súdu popiera princípy, na ktorých je CSP postavený, a to: zodpovednosť strany sporu za unesenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena bez ingerencie

súdu (až na výnimky tzv. slabších strán akou je napríklad spotrebiteľ, či zamestnanec), prejednanie veci v čo najkratšom čase, t. j. rozhodnúť vec, pokiaľ možno na jedinom pojednávaní. Tým, že sa žalobca pojednávania nezúčastní (hoci súd chápe, že tým v prípade svojho úspechu znižuje nákladnosť sporu pre žalovanú stranu), pripravuje sa o možnosť vyjadriť sa k záverom súdu o spornosti/nespornosti tvrdení a tiež o možnosť prípadne žiadať poskytnutie lehoty na doplnenie svojich tvrdení, či dôkazov a pre tento účel pojednávanie žiadať odročiť. Nevyužitie tejto možnosti žalobcom však neznamená, že jeho aktivitu, resp. neaktivitu má nahradiť súd (vyzývať ho na doplnenie skutkových tvrdení a dôkazov, ktoré nie sú v prípade spotrebiteľských sporov nevyhnutné pre rozhodnutie o veci). V takomto prípade by sa prenášalo bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno na súd, k čomu v spotrebiteľských sporoch môže dôjsť len vo vzťahu k strane sporu, ktorá je spotrebiteľom a nie dodávateľom, ako je tomu v prípade žalobcu. Vzhľadom k tejto argumentácii žalobcu súd poukazuje na obdobné závery vyplývajúce z rozhodnutí súdov vyššej inštancie, a to napr. rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13CoCsp/4/2024 zo dňa 27. 03. 2024 v ktorom súd uviedol, že „pred pojednávaním strany sporu osobitne písomne neoboznamuje, čo je sporné a čo nesporné, ktoré dôkazy vykonaná, ktoré dôkazy nevykoná, ani nedáva predbežné právne posúdenie. Ak sú nejaké tvrdenia sporné alebo ak súd nepovažuje žalobu v celosti alebo z časti za dôvodnú, súd nie je povinný pojednávanie pre neprítomnosť žalobcu odročiť a dať mu možnosť vyjadriť sa.“ Ďalej aj rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17CoCsp/48/2022 zo dňa 14. 12. 2023. Súd tiež poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6CoCsp/12/2023 zo dňa 14. 12. 2023 v ktorom sa súd vyjadril k podobnej argumentácii žalobcu ako v tomto konaní. Toto rozhodnutie sa síce týkalo posúdenia bonity ex offo, no vzhľadom na rovnaký režim posudzovania aktívnej legitímácie v spore, sú tieto závery použiteľné aj v predmetnom konaní. Krajský súd v tomto rozhodnutí uviedol, že „V kontexte s vyššie uvedeným za nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd aj odvolaciu argumentáciu u žalobcu týkajúcu sa prekvapivosti záveru súdu prvej inštancie o bezúčinnosti a bezpoplatkovosti úveru z dôvodu absencie údajov o bonite žalovaného. Ide totiž aj o právne posúdenie veci, nie o rozpornosť skutkových tvrdení strán sporu. Napokon, ako odvolateľ sám uviedol, vo veci boli súdom prvej inštancie nariadené dve súdne pojednávania, na ktoré bol žalobca riadne a včas predvolaný. Pokiaľ sa žalobca ani jedného z nich nezúčastnil, argumentujúc snahou nenavýšovať trovy, svojou procesnou pasivitou sa práva súvisiaceho s maximálnym využitím prostriedkov procesného útoku voči žalovanému dobrovoľne vzdal. Preto o porušení jeho práva na spravodlivý súdny proces súdom prvej inštancie nemôže byť ani zmienka.“

25. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie. Vytvoril preto dostatočný priestor pre žalobcu, aby, v prípade, že by sa pojednávania zúčastnil, sa po oboznámení s predbežným právnym posúdením súdu mohol k veci vyjadriť a uplatniť prípadné prostriedky procesného útoku. Súd nariadil pojednávanie práve za účelom, aby mohol vykonať úkony 181 ods. 2 CSP. Podľa názoru súdu prvej inštancie preto nemôže ísť ani o prekvapivé rozhodnutie, nakoľko žalobcovi právne zastúpenému musí byť zrejmé, že bez existencie vecnej legitímácie v konaní nemôže byť úspešný v spore.

26. Vzhľadom na uvedené, keď nebolo preukázané, že by pohľadávka, ktorá bola predmetom postúpenia z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu bola splatná, nemožno konštatovať ani splnenie podmienok platného postúpenia pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalobca tak nepreukázal svoju aktívnu legitímáciu v konaní, čo viedlo súd k zamietnutiu žaloby žalobcu v plnom rozsahu.

27. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v zmysle § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Žalovaný bol v konaní úspešný v celom rozsahu, avšak žiadne trovy mu nevznikli, tieto si ani neuplatnil, a tak súd žalovanému náhradu trov konania nepriznal tak, ako je uvedené aj vo výroku II. tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Mestský súd Bratislava IV v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má uvedenú vadu, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.